

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio XII. De Conciliorum Generalium Adprobatione, seu Reprobatione,
ac Modo, Qualia testatur Historia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

nobis schismata, &c. Quia, August. epist. 66. *Quæ est peior mors animæ, quam libertas erroris?*

III. Principum est Ecclesiam ac Religionem defendere, ut ministri & executores, non ut Domini & Iudices. Ita Imperatores, Reges, Principes ab origine sui nominis Christiani in iuramento fidei suo professi sunt, ac re ipsa præstiterunt in Germania, Hispania, Francia, Anglia, Polonia, Hungaria, Saxonia, Dani 1, &c. Quia, ait S. Ambrosius epist. 32. *Quid est honorificentius quam ut Imperator dicatur Filius Ecclesie? Imperator enim bonus est intra Ecclesiam, non supra.* Vnde Theodoricus Rex Italiæ ad Ioannem Papam. *Sum quidem Index Palatinus: sed vester non desinam esse discipulus. Nam tunc ista rectè gerimus; si à vestris regulis minime discedamus.*

QVÆST. XII.

De Conciliorum Generalium Adprobatione, seu Reprobatione, ac Modo, Qualitate testatur Historia?

DE hisce Theologicè & strictim in nostris *Luthero-Calvinisticis*, part. 2. Porro historicè.

I. Conciliorum origo ac institutio planè Diuina est: & non instinctu naturali solum inuenta, ut Pighio placuit. 1. Quia in Ver. Testam. instituit Deus quæstiones de Religione ad Sacerdotes deferri, ac decidi ab eisdem sub vnius Pontificis summi directione & autoritate: Neq; celebrius ferè est aliud, atq; Synedria Iudæorum.

2. In Nouo Testamento iussit Dominus, Matth. 18. *Dic Ecclesie.* Et *Qui Ec-*

clesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus. Ibidemq; subiunxit promissum: *Vbi fuerint duo vel tres congregati in Nomine meo, illic ego in medio illorum sum.*

3. Apostoli Spiritu Sancto plenius eiusdem instinctu Concilium celebrarunt, Actor. 15. vnde dicunt: *Vnum est Spiritui Sancto, & Nobis, &c.*

4. Ita ex Matth. 18. demonstrata esse Concilia docet Concilium Chalcedonense epist. ad Leonem: & Synodus VI. act. 17. & Cælestinus epist. ad Concil. Ephes. & Concil. Toletanum III.

5. Certum est Conciliorum vltimum ab Traditione Apostolica descendere: at Apost. Traditiones dicere esse inuenta merè humana Audax fore, Temerariū, ac fortè erroneum contra ista: *Ego vobiscum sum usque ad consummationem.* Et, *Spiritus Sanctus suggeret vobis omnia; & docet vos in omnem veritatem.*

II. Concilia Generalia Approbata sunt XVIII.

I. NYCÆNVM est celebratum anno 327. vsq; ad 330. Syluestri Papæ 15. Constantini 20. per 318. Episc. pos; de die Paschatis, & de Diuinitate Christi, contra Arium:

II. CONSANTINOPOLITANVM anno 383. sub Damaso, & Theodosio seniore, Imp. cum Episcopis 150. contra hæresim Macedonianā, negantem Spiritus Sancti Diuinitatem.

III. EPHESINVM I. anno 431. sub Cælestino I. & Theodosio Iunioris Imperat. cum Episcopis 200. contra Nestorium, pro Vnitate Personæ in Christo; & non duarum.

IV. CHALCEDONENSE anno 454. sub Leone I. & Martiano Augusto, contra Eu-

tra Eutychetem & Dioscoru, pro Dualitate Naturarum in Christo.

V. CONSTANTINOPOLITANVM II. anno 553. sub Vigilio Papa, & Iustiano Seniore Imp. cum Episcopis 165. Ei Papanec per se, nec per Legatos interfuit; per libellum tamen confirmavit eam, contra Origenistas.

VI. CONSTANTINOPOLITANVM III. anno 685. sub Agathone Papa, qui per Legatos ei præfedit; cum Episcopis 289. contra Monothelitas.

VII. NYCÆNVM II. anno 786. sub Hadriano Papa, & Irena Imperat. cum Episcopis 350. contra Iconoclastas.

VIII. CONSTANTINOPOLITANVM IV. anno 870. sub Hadriano II. Papa, & Basilio Imp. cum Episcopis 383. contra Photium pro S. Ignatio.

IX. LATERANENSE I. anno 1123. sub Calixto II. & Henrico V. Imp. cum Episcopis 900. contra Saracenos, pro recuperanda Terra Sancta.

X. LATERANENSE II. anno 1139. sub Innocentio II. & Lothario Imper. cum Episcopis 1000. contra Antipapas, proque Iure Cleri.

XI. LATERANENSE III. an. 1180. sub Alexandro III. Papa, & Friderico I. Imp. cum Episcopis 300. pro reformatione Ecclesiæ, & contra Waldenses.

XII. LATERANENSE IV. an. 1215. sub Innocentio III. Papa, & Friderico II. Imper. cum Episcopis 673. cum alijs 615. Patribus, contra varias hæreses, & pro Terræ Sanctæ recuperatione.

XIII. LVGDVNENSE I. anno 1245. sub Innocentio IV. Papa, & Friderico II. Imp. contra hunc ipsum Imperatorem, proq; Terra Sancta.

XIV. LVGDVNENSE II. ann. 1274. cum Patribus ferè mille, ex quibus Episcopi 500. sub Gregorio X. Papa, & Rodulpho Imp. contra errorem Græcorum.

XV. VIENNENSE, anno 1311. sub Clemente V. Papa, & Henrico VII. Imp. cum Episcopis 300. contra varias hæreses.

XVI. FLORENTINVM, ann. 1439. sub Eugenio IV. & Alberto Imp. cum Patribus 141. contra errores Græcorum.

XVII. LATERANENSE V. anno 1512. cœptum, finitum anno 1517. sub Leone X. Papa, & Maximiliano Imp. cum Patribus 114. contra Schismata, proq; alijs negotijs Ecclesiæ.

XVIII. TRIDENTINVM, cœptum anno 1545. finitum anno 1563. sub Papa Paulo III. Iulio III. & Pio V. & Carolo V. Imp. & Ferdinando Imper. contra Lutheranos & Calvinianos.

Græci recipiunt tantum prima Septem; Lutherani prima sex: Trinitarij nullum agnoscunt.

III. Concilia Generalia Reprobata sunt V III.

I. *Antiochenum II.* anno 345. contra Athanasium.

II. *Mediolanense*, anno 354. cum Episcopis 300. sub Constantio in quo Fides Catholica est obliquè damnata.

III. *Ariminense* anno 363. Episcoporum 600. in quo vox *ὁμοῦσι* est sublata.

IV. *Ephesinum II.* anno 449. in quo ex factione Dioscori occisus est S. Flavianus Episc. Constantinopol. confirmata Eutychiana hæresis.

H

V. Con-

V. *Constantinopolitanum* anno 730. sub Leone II. auro contra S. Imagines.

VI. *Constantinopolitanum* an. 755. sub Copronymo, Episcoporum 338. item contra S. Imagines.

VII. *Pisanum* an. 1409. contra Iulium II. Papam.

VIII. *Wittembergense* an. 1536. Prædicantium Lutheranorum 300. præfide Luthero: quod ipsi Generale vocant.

IV. Concilia Generalia partim Approbata, partim Reprobata sunt VII.

I. *SARDICENSE* anno 351. Episcoporum 376. sub Iulio I. Papa, & Constantio Imper. in quo 300. Episcopi fidem Catholicam confirmarunt: Ariani vero scripserunt Arianam.

II. *SYRMIENSE* an. 356. sub Liberio Papa, & Constantio Imp. In quo Confessio græcè conscripta approbatur: at latinè scripta blasphemata est, & reprobata.

III. *QUINTISEXTVM* an. 690. dictum & Trullanum, quod ad V. & VI. Concilium Canones addidit reprobos.

IV. *FRANCOFORDIANVM* an. 794. sub Adriano I. & Carolo M. Probatur definiens, Christum non esse Filium Dei Adoptivum: Reprobatur, ubi ex errore damnat VII. Concilium Generale.

V. *CONSTANTIENSE*, Episcoporum plus 300. cœptum an. 1414. finitum an. 1418. sub Martino V. Papa, & Sigismundo Imperatore: Reprobatur in Concilio Florentino & Lateranensi ultimo, definiens: Concilium esse supra Papam: Cætera approbatur à Martino V.

VI. *BASILEENSE* an. 1433. cœptum, finitum an. 1449. in quo Nicolao V. cessit tam Concilium, quam Felix V. Papa, ab Concilio in schismate creatus. Huius nil probatur, nisi Acta de Beneficijs.

VII. *PISANVM* an. 1409. deposuit Gregorium XII. & Benedictum XIII. ac elegit Alexandrum V. Convenit ad rollendum schisma, & non sustulit, sed auxit: estq; nec approbatum, nec reprobatum manifeste.

V. Indicens ac cogens Concilia Generalia ordinariè fuit Papa: cum huius permisso, aut rogatu etiam Imperatores aliquando ea congregarunt. Vide mea *Luthero-Calumnistica* p. 2. q. 26.

VI. Præfidere legitimis Concilijs solius Papæ semper fuit, idq; per se, aut per Legatos. Imperatoris erat nunquam. 1. *In Nycæno* primi subscripserunt Legati Papales, Hosius, Vitus, Vincent. & post Episcopos Constantinus Imp. Male igitur vult Brentius præfuisse Imperatorem: Eustathium Magdeburgenfes, & Lutherus: Calvinus Athanasium. 2. *In Constantinopolitano* I. Papa non interfuit, neque per se, neque per Legatos: itaque Nectarius Constantinopolit. Episcopus præfedit, non Imperator: ita postea sic approbante Damaso. 3. *In Ephesino* I. Legati Papæ præfederunt, patet ex epistola Imperatoris ad Conc. Ephesinum, mittentis Comitem, suo loco, sed ne se misceret quæstionibus ecclesiasticis. 4. *In Chalcedonensi*, sessioni primæ interfuit Martianus Imper. non præfuit, ipso teste in orat. ad Synodum, idq; ad confirmandam fidem, non ad Explicandam ut Episcopus, seu iudicandam: Præse-

Præfederunt autem Legati Apostolici Leonis. 5. In Constantinopolitano II. præfedit, loco Papæ, Eutychius Patriarcha. 6. In Constantinopolitano III. Legati Agathonis præfederunt, primi que subscripserunt; Imperator Constantinus sedit primo loco à laterelaicorum: uti al: às consuetū: Pariterq; & in ceteris.

VII. Conciliorum ERRORES enumerant Luthero-Caluinistæ triplices: 1. *Illegitimum* ac Reprobatorum: sed ob eisdem & à nobis reprobatorum. 2. *Errores fictos legitimum*: nam quæ ipsi non probant ab eis errata cententur: ut quod Chalcedonense prohibet monachas violare votum continentia: altaria non erigi sine reliquiis, &c. 3. *Errores legitimum*, qui veri esse videntur, id est, nostræ, ipsorumque fidei aduersari: In hosce disquiramus.

OBIECIUNT Luthero-Caluinistæ, I. Concilium 400. Prophetarum errauit, 3. Reg. 22.

II. Conc. Iudæorum sub Caïpha errauit damnando Iesum. Ioan. 9. & II.

III. In Conc. Apostolorum, Act. 15. ait Lutherus, Iacobus mutauit sententiam Petri dicentis, non cogendas gentes ad legalia: at Iacobum secuta Synodus iussit abstineri à suffocatis, &c.

IV. In Neocæsariensi, approbato per Leonem IV. prohibentur secundæ nuptiæ.

V. In Nycæno Sacerdotes prohibentur se castrare, & vxorari. Item iubentur rebaptizari Pauliani: damnaturq; militia.

VI. Arelatense II. vetat vxoratum assumi ad Sacerdotium; nisi promiserit conuersionem; quasi coniugium sit status damnabilis.

VII. In Syriensi damnata est hæresis Photini, & Arii confirmata.

VIII. In Laodiceno dicitur, Bigamos secundum indulgentiam communicari; ut qui alioquin communicandi non sint. Similes quisquias omitto plures.

DICO Ad I. Illi erant pseudoprophetæ: Deum, Concilia esse debent Sacerdotum, non Prophetarum.

Ad II. Concilia Iudæorum non potuerunt errare ante Christi aduentum; at post aduētum potuerant; ut prædixit *Isa. 6. Dan. 9.* Item errauit de facto, nō de iure. Itē errauit in mente sua, nō in re ac sententia: quia vere expediebat vnū mori.

Ad III. Iacobus acquieuit sententiæ Petri, etsi ante definitionē diuersa sentiret. Sic autem definitum est, ut Ecclesia è Gentibus & Iudæis facilius coalesceret; sicq; dein est obseruatum non ob Legem veterem; sed ob sanctionem Apostolicam.

Ad IV. Prohibetur duas haberi simul vxores: & solennitas nuptialis in secundis nuptijs.

Ad V. Displicet hæreticis Cœlibatus. Pauliani negabant Trinitatē; quod Christum purum esse hominem fingent. Quidam autem ex zelo fidei profitendæ in persecutionibus abijciebant cingulum militare; ac dein resumentes illud fidem negasse videbantur: idcirco Christiani vetebantur Tunc assumere militiam.

Ad VI. Sacris initiatum monogamum oportuit abstinere vxore, ex mutuo consensu ante inaugurationem facto: atque talium etiam interessse Sacris nolcbant Manichæi, qui esum carniū, & vsum nuptiarum per se immunda ac mala esse credebant. *Conuersio* autem dicitur continentia ab vxore.

Ad VII. Concilium fuit diuisum; 300. Episcoporum Occidentalium decreta confirmauit Leo IV. at 70. Orientalium, ut Arianorum, damnauit.

VIII. Vetatur ibi solennitas secundarum nuptiarum; item bigamis negabant quidam rigide communionem; illos ibi corrigit Concilium.

QVÆST. XIII.

Papa, Conciliorum, & Ecclesia respectus mutuus equalis fuit?

I. **C**ONCILIA Generalia possunt errare, 1. vel ante Confirmationem eorum à Papa factam. 2. Vel si definiant dissentientibus Legatis Apostolicis. 3. Aut consentientibus; sed Instructionem Papæ non sequentibus. Sic erravit Ephesinum II. & Constantinopolitanum tempore Nicolai I. Papæ. Idcirco & reprobata sunt: nam esse legitima nequeunt, quæ suo cum Capite pugnant.

4. Aut consentientibus Concilio Legatis; sed nullam habentibus à Papa Instructionem. 1. Quia Concilia non habent ultimum iudicium; cum Papæ semper fuerit ea vel adprobare, vel reprobare. 2. Infallibilitas autem ac firmitas nascitur ex consensione Corporis cum Capite. Unde iudicatur errasse Conc. Basiliense statuendo, Concilium esse supra Papam. 3. Neque absolutè censetur Generale, aut Absolutum, cui abest Caput, Capitisque consensus.

II. Sed interest ab ovo repetere quaestionem: *Sitne Concilium supra Papam?*

1. Sub annum 1510. in schismate Gregorij XII. & Benedicti XIII. aucto etiam per Concilium Gen. Pisenum, digressi Pisani Cardinales tractare cœperunt; An, vel inuitis Papis, liceret sibi Concilium Gen. convocare, & Papis deponere?

2. Sub annum 1416. Ioanne XXIII.

clam à Concil. Constantiensi digressi, istud tractavit; An possit Papam iudicare, & deponere?

3. Sub annum 1433. studente Eugenio IV. dissolvere Conc. Basiliense; hoc tractavit: An tenerentur Patres obedire Papæ; an hic illis? præsertim viso, quod in Constantiensi Conc. Gregorius XII. & Ioan. XXIII. se abdicassent, & depositus esset Benedictus XIII. metuentes renouari schisma; ideo senserunt multum, Concilium esse supra Papam. Sed remoturi schisma, grauius pepererunt, creando Felicem V. Papam: qui dein errore cognito, se ipse abdicauit.

4. Sub annum 1439. eandem quaestionem non sat expressè videtur definisse Conc. Florentin.

5. Sub ann. 1512. Conc. Lateranense ultimum eam expressè decidit: sed id nonnullis non videtur verè Generale fuisse:

Idcirco quaestio eadem hodieque remanet inter Orthodoxos. At potior est sententia; *Papam esse supra Concilium Generale*: apud Bellarm. l. 2. de Conc. c. 17. 18. & mea *Luthero Calumnistica* p. 2. q. 32.

INSTANT I. Marcellinus est in Concil. Sinuesiano damnatus, & depositus. II. Post Melchiodis sententiam iudicauit Episcopus Arelatensis. 3. Liberium d. posuit, & resituit Imperator. 4. S. Leonis epistola est in Concilio Chalcedonensi examinata. 5. Christus dixit: *Dic Ecclesia*; non Papæ: Ergo hic illi deferre debet, uti Membrum, quod minus est Corpore. 6. Conc. Constantiense definiit; Conc. Generale habere à Christo immediatam autoritatem, cui parendum. 7. Conc. Basiliense definiuit, Concilium esse supra Papam.

DICO Ad I. Marcellinus fuit in schisma accusatus de Actu infidelitatis: de quo Infideli